

Wspomnienie pośmiertne o dr Barbarze Sudzie

Wspomnienie wygłoszone przez doktora Mariusza Plucińskiego Przewodniczącego Kaliskiej

Delegatury WIL na mszy pogrzebowej

Droga Pani dr Barbaro!

Jesteśmy tutaj aby towarzyszyć Ci w ostatniej drodze. Coraz rzadziej się zdarza aby lekarze trwali na posterunku tak długo jak dr Barbara. Dzięki takim lekarzom jak dr Barbara wiele pokoleń pacjentów otrzymuje pomoc, co w chwili obecnej przy niedostatkach kadry lekarskiej jawi się to dosłownie jako cud. Dr Barbara przez wiele długich lat po przejściu na emeryturę nadal pomagała lekarzom w kaliskich przychodniach i miała jeszcze siłę na prowadzenie własnej praktyki lekarskiej. Takich lekarzy ze świecą szukać w dzisiejszym świecie, dlatego żal i smutek ogarnia nas gdy odchodzą na wieczny odpoczynek ale mam nadzieję, że będą nas wspomagać duchem i dawać nam jeszcze większą siłę żeby leczyć i pomagać w chorobie wszystkim potrzebującym pomocy pacjentom. „Śmierć nie jest kresem naszego istnienia, żyjemy w naszych dzieciach i następnych pokoleniach. Albowiem to dalej My , a nasze ciała to tylko zwiędłe liście na drzewie życia.” tak trafnie ujął to Einstein. Dzisiaj w imieniu władz WIL i KTL dziękuję dr Barbarze za ten wysiłek i zarazem przykład poświęcenia dla pacjentów i przykład, a może i wskazówkę dla młodszych kolegów by odnaleźli swą właściwą drogę w lekarskim świecie.

Cześć Ci i chwała spoczywaj w pokoju.

Szanowni Państwo!

Dzisiaj muszę w tej smutnej chwili zastąpić dr Piotra, syna dr Barbary Sudy, który zazwyczaj żegna koleżanki i kolegów odchodzących na wieczny odpoczynek i przypomnieć nam i młodszyom lekarzom jakże piękny życiorys miała dr Basia.

W dniu 14 lipca 2019 roku odeszła od nas dr Barbara Suda, specjalista chorób dziecięcych lekarz, który ponad 50 lat leczył dzieci naszego miasta i powiatu, zawsze będąc gotową udzielić pomocy, o każdej porze dnia i nocy.

Dr Barbara Suda urodziła się 23 maja 1925 roku w Brodnicy, miejscowości położonej na ziemi kujawsko pomorskiej w rodzinie Stanisława Przybyłowskiego i Władysławy Przybyłowskiej z domu Krauze. Rodzice dr Barbary poznali się w Stanach Zjednoczonych jako polscy emigranci i po odzyskaniu niepodległości przez Polskę, powrócili do ojczyzny aby uczestniczyć w jej odbudowie. Ojciec Stanisław prowadził duży zakład kowalski w Brodnicy, mama prowadziła gospodarstwo domowe. W rodzinnej miejscowości dr Barbara przed wojną uczęszczała do szkoły podstawowej. Po wybuchu II wojny światowej rodzina Przybyłowskich została wysiedlona do Warki pod Warszawą, ale po zakończeniu wojny ponownie powróciła do Brodnicy. Po wojnie dr Barbara uczęszczała do Szkoły

Ogólnokształcącej Stopnia Podstawowego i Licealnego w Brodnicy, do klas licealnych o profilu matematyczno – przyrodniczym i w 1948 roku zdała egzamin maturalny. Jeszcze tego samego roku po zdaniu egzaminów wstępnych rozpoczęła studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Poznaniu. Dyplom lekarza uzyskała w październiku 1953 roku. W okresie studiów poznała swojego męża, Józefa Sude, przyszłego specjalistę chorób wewnętrznych. Oboje po studiach rozpoczęli pracę w naszym mieście. Roczny staż podyplomowy odbyła w Szpitalu Miejskim i od 1955 roku rozpoczęła pracę na oddziale dziecięcym, gdyż na swoją specjalizację wybrała pediatrię. Ordynatorem był wówczas dr Władysław Fisz, a dr Barbara była jego pierwszą asystentką. Pierwszy stopień specjalizacji uzyskała w lutym 1956 roku, a tytuł specjalisty pediatrii we wrześniu 1960 roku. W pierwszych kilkunastu latach po zakończeniu wojny, lekarze, poza opieką nad chorymi dziećmi, od podstaw tworzyli struktury organizacyjne opieki nad powierzonymi im chorymi. Ponieważ były to lata, gdy ostre biegunki zbierały tragiczne żniwo wśród dzieci, a szczególnie wśród niemowląt, dr Barbara, na prośbę ordynatora, zorganizowała wydzielony odcinek biegunkowy, co nie było prostym zadaniem, gdyż oddział dziecięcy zajmował tylko kilka sal, mieszczących się na poddaszu szpitala przy ulicy Toruńskiej. W pierwszych 10-ciu latach swojej pracy zawodowej, poza oddziałem dziecięcym, pracowała w 2 poradniach dziecięcych w Kaliszu, a także w poradniach dla dzieci przy Ośrodkach Zdrowia w Stawiszynie i Błazkach. Obejmowała również opieką wszystkie noworodki w Izbach Porodowych w Stawiszynie, Koźminku, Błazkach i Iwanowicach. W tym czasie została przewodniczącą Oddziału Powiatowego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci i funkcję tę pełniła przez 2 kadencje. Po 10 - letniej pracy w powiecie kaliskim przeszła całkowicie do pracy w Poradni Dziecięcej przy ulicy Browarnej.

Niesienie pomocy chorym dzieciom w tamtych czasach wymagało bardzo dużego poświęcenia. Najpierw w porannych i dopołudniowych godzinach intensywna praca na oddziale dziecięcym, później przyjęcia dzieci w poradni dla dzieci, a potem, od wczesnego popołudnia do późnych godzin wieczornych, a czasem nocnych, przyjęcia w gabinecie prywatnym przy Alei Wolności. Dr Barbara należała do kilku najbardziej wziętych pediatrów i znana była z tego, że nigdy nie odmawiała przyjęcia chorego dziecka o żadnej porze dnia i nocy. Zdarzało się, że po północy jechała poza Kalisz na wizytę do chorego dziecka. Miała opinię pediatry niezwykle trafnie stawiającego rozpoznania w trudnych i ciężkich przypadkach, stąd wielu mieszkańców Kalisza jest do dziś Jej wdzięcznych za uratowanie im życia.

W Przychodni Obwodowej przy ulicy Browarnej pracowała do końca 1999 roku, tj. do przejścia na emeryturę, a potem nadal pracowała w gabinecie prywatnym. W tym okresie bardzo często leczyła dzieci swoich wcześniejszych pacjentów, którzy w między czasie zostali rodzicami i nadal, nieprzerwanie, obdarzali ją ogromnym zaufaniem.

Poza pracą jako lekarz pediatra, na początku lat sześćdziesiątych dr Barbara pełniła funkcję Powiatowego Inspektora ds. Pediatrii. Była również wykładowcą w kaliskim Liceum Medycznym.

Od 1954 roku była członkiem Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego.

Jak wspominałem mężem dr Barbary był dr Józef Suda. Przeżyli razem 66 lat. Z ich związku urodziło się troje dzieci. Najstarsza Hanna ukończyła filologię rosyjską, średni Piotr i najmłodsza Barbara, tak jak rodzice zostali lekarzami i oboje na swoją specjalność wybrali pediatrię.

Droga dr Barbaro, mieszkańcy Kalisza pozostaną Ci wdzięczni, że przez kilkadziesiąt lat z oddaniem i poświęceniem służyłaś swoją wiedzą i sercem małym mieszkańcom naszego miasta ratując im zdrowie i życie. Na trwałe zapisałaś się historii kaliskiej pediatrii.

Głęboko wierzymy, że za Twoje poświęcenie dla potrzebujących i za czas poświęcony chorym dzieciom i rodzinie Miłosierny Pan Bóg przyjmie Cię do Siebie.

Spoczywaj w pokoju, a Światłość Wiekuista niechaj ci świeci